

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

II. Christum Maiestatem illam in tempore, neq[ue] secundum diuinitatem
seu diuina[m] naturam, sed secundùm assumtam naturam, vel secundùm
carnem, vt hominem vel vt filium hominis, humanitùs, ratione ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

Itum in tempore accepisse, PROPTER HUMANITATEM dicit, non propter diuinitatem.

Iohan. 5. Dedit Filio habere vitam in se ipso, & potestatem dedit ei etiam iudicium facere, quia FILIUS HOMINIS EST.

Athanasius Oratione contra Arianos 2. & 4. Scriptura non intelligit substantiam Verbi exaltatam, sed ad HUMANITATEM eius hoc spectat, & propter CARNEM exaltari dicitur. Cum enim ipsius sit corpus, merito ipse UT HOMO, RATIONE CORPORIS HUMANITVS exaltari & accipere memoratur, eò quòd corpus illa recipiat, quæ Verbum semper possidebat, secundum suam ex Patre deitatem & perfectionem. Dicit igitur se potestatem ACCEPISSE UT HOMINEM, quam semper habet UT DEVS. Dicitq; (glorifica me) qui alios glorificat, ut ostendat, carnem se habere istarum rerum indigam. Ac proinde CARNESVAE HUMANITATIS hanc glorificationem accipiente, ita loquitur, quasi ipse eam accepisset. Illud enim ubiq; animaduertendum, Nihil eorum quæ dicit se accepisse, in tempore scilicet, ita se accepisse, quasi non habuisset: habebat enim illa utpote semper UT DEVS & verbum. Nunc autem dicit, HUMANITVS se

pag. 250.

acce-

accepisse, vt CARNE EIUS IN IP SO ACCIPIENTE, in posterum ea ex carne illius in nos firmiter possidenda tradereatur.

Idem de suscepta humanitate contra Apollinarium: Cùm Petrus dicit, IESVM factum Dominũ & CHRISTVM à DEO, non de diuinitate eius loquitur, sed de HUMANITATE, verbum eius semper erat Dominus, neq; post crucem primũ factus est Dominus, sed HUMANITATEM eius diuinitas FECIT DOMINVM & CHRISTVM.

Pag. 540.

Item: Quæcunque scriptura dicit Filium ACCEPISSE, RATIONE CORPORIS accepta intelligit, corpusq; illud esse primitias Ecclesiæ. Primũ igitur DOMINVS SVVM CORPVS excitauit & exaltauit. Posthac autem membra sui corporis. Quibus verbis Athanasius explicauit, quod paulò post ad vniuersam Ecclesiam etiam suo modo accommodauit.

Pag. 534.

Basilii Magni contra Eunomium lib. 4. Quòd Dominus celebratur & accepit nomen super omne nomen. Item: Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. Ego viuo propter Patrem, Glorifica me ea gloria, quam ante mundum habui apud te, &c. *αὐτὸ ἐνανδρώπησεν ἔκ ἐκ εἰς τὸν θεόν τα πάντα νοῦν θεῶν.*
Hoc est: Illa intelligere oportet de INCARNATIONE, & non Deitate.

Ambro-

Tom. 2. pagina 109.

Ambrosius lib. 5. de Fide cap. 6. Didicisti quod omnia sibi ipsi subijcere possit secundum operationem utique Deitatis: Disce nunc quod SECUNDUM CARNEM omnia subiecta accipiat, sicut scriptum est, Ephes. 1. Secundum carnem igitur omnia ipsi subiecta traduntur.

Pag. 99.

Idem lib 5. cap. 2. Non enim DEVS suæ sedis Apostolis dat consortium, CHRISTO vero SECUNDUM HUMANITATEM datur consortium diuinæ sedis.

Pag. 108.

Et cap. 6. In CHRISTO communis SECUNDUM CARNEM natura prærogatiuam sedis cœlestis meruit.

Tom. 4. Homilia 3. pag. 1493.

Chrysostomus Ebr. 1. Serm. 3. pag. 117. τὸ κατὰ σὰρκα λέγων, ἢ προσκλιμάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεῶ. Secundum CARNEM dicens: Et adorarent ipsum omnes Angeli Dei.

Pag. 235.

Theophylactus Ioh. 3. καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Pater omnia dedit in manum Filij Iuxta HUMANITATEM.

Oecumenius ex Chrysoft. Ebræ. 1. ὡς γὰρ θεὸς ὁ υἱὸς αἰώνιον ἔχει τὸν θρόνον, ὁ δεῦρον σὺ ὁ θεός, φησὶν, εἰς τὸν αἰῶνα ἢ αἰῶν. ἔ γὰρ μὲν τὸν σαυρὸν καὶ τὸ πάθος ταύτης ὡς θεὸς τῆς πμῆς ἠξιάθη, ἀλλ' ἔλαβεν ὡς ἀνθρώπου, ὅπερ, εἶχεν ὡς θεός. Et paulo post: ὡς ἀνθρώπου τοίνυν ἀκεί, κάθη ἐν δεξιῶν μῶ. ὡς γὰρ θεός αἰώνιον ἔχει τὸ κράτος. Quatenus DEVS est Filius, æternū habet thronum, thronus tuus, inquit, Deus, in seculum seculi. Non enim post crucem & passionem hoc honore

vt De-

vt DEVS dignus habitus fuit, sed accepit vt
HOMO, quod habebat vt DEVS. Et paulò
pòst: Vt homo igitur audit: Sede à dextris
meis. Vt enim DEVS, æternum habet impe-
rium.

Cyrillus lib. 9. Theauri cap. 3. In pote-
statem dominandi vt HOMO ascendit. *Tom. 2.
pag. 11.*

Idem lib. 11. cap. 17. Gloriam suam, quam
semper habuit vt DEVS, vt HOMO petijt,
nec quia gloriæ propriæ vnquam expers fuit,
hæc ab eo dicuntur, sed quia in gloriam, quæ
sibi semper adest vt DEO, PROPRIVM TEM-
PLVM subducere volebat.

Idem lib. 2. ad Reginas. Accepisse glori-
am, potestatem & regnum super omnia, re-
ferendum est ad conditiones HUMANITA-
TIS.

Theodoretus in Psal. 2. Christus cùm na-
turâ Dominus sit vt DEVS, etiam vt HOMO
vniuersum imperium accipit. *Tom. 1.
pag. 242.*

In Psal. 110. Sede à dextris meis, HUMANI-
TUS hoc dictum est, vt enim DEVS, sempi-
ternum habet imperium, sic vt homo acce-
pit, quòd vt DEVS habebat, vt homo igitur
audit: Sede à dextris meis, nam vt DEVS
semper habet imperium.

Idem Ebr. 1. Christus semper accepit ab
Angelis cultum & adorationem, erat enim
semper DEVS, iam autem adorant ipsum
etiam vt HOMINEM. *Tom. 2.
pag. 154.*

Fol. 99.
* Sacra-
mentarj.

Leo Epist. 23. tractans locum Ephes. 1. in-
quit: Dicant * aduersarij veritatis, quando
omnipotens Pater, vel secundum quam
NATURAM, FILIVM suum super OMNIA
euekerit, vel cui substantiæ cuiuslibet subiecerit?
Deitati enim, vt creatori, semper subie-
cta fuerunt. Huic si addita potestas, si exal-
tata sublimitas, minor erat prouehente nec
habebat diuitias eius naturæ, cuius indiguit
largitate, sed talia sentientem in societatem
suam Arrius rapit.

Fol. 134.

Idem Epist. 38. Licet Deitatis & humani-
tatis in Christo vna prorsus eademque Per-
sona, exaltationem tamen & nomen super
omne nomen ad eam intelligimus pertu-
nere formam, quæ ditanda erat tantæ glori-
ficationis augmento. Non enim per incar-
nationem aliquid decesserat Verbo, quod
ei Patris munere redderetur. FORMA au-
tem SERVI humana est humilitas, quæ in
gloriam diuinæ potestatis ERECTA est, vt
nec sine homine diuina, nec sine Deo age-
rentur humana.

Ibidem: Quicquid in tempore accepit
Christus, secundum hominem accepit, cui,
quæ non habuit, conferuntur. Nam se-
cundum potentiam verbi indifferenter om-
nia, quæ habet Pater, etiam Filius ha-
bet.

Vigi-

Vigilius lib. 5. contra Eutychen; Diuina
 natura non indiget honoribus sublimari, di-
 gnitatis profectibus augeri, potestatem cœ-
 li & terræ obedientiæ merito accipere. Se-
 cundum CARNIS NATVRAM igitur illa
 ADEPTVS EST, qui secundum natu-
 ram VERBI horum nihil eguit aliquando,
 nunquid enim potestatem & dominium
 creaturæ suæ conditor non habebat, vt no-
 uissimis temporibus muneris gratia his po-
 taretur?

Nicephorus lib. 1. cap. 36. Christus à di-
 scipulis in Galileæ monte conspicitur, & ibi
 à Patre summam potestatem cœli & terræ
 sibi, iuxta HVMANITATEM scilicet, tradi-
 cam esse confirmat, Pol. 86.

III.

*Cum sacram scripturam, tum san-
 ctos veteris & purioris Ecclesie Patres de
 hoc mysterio etiam loqui per vocabula abstracta, hoc
 est, per eiusmodi nomina, quæ expressè naturam hu-
 manam in Christo designant, & ad illam in vnione
 personali respiciunt, quod videlicet natura huma-
 na talem Maiestatem realiter & reuerà
 acceperit, eaq; vtatur.*

Iohan. 6. CARO MEA est cibus, & SAN-
 GVIS MEVS verè est potus, Qui manducatur
 meam carnem & bibit meum sanguinem,
 habet vitam æternam.